

На рівні змісту твору письменник вдається до обігрування української національної атрибутики. У просторовому тексті п'єси – жовто-блакитний прапор. Абсолютизувавши значущість і безперечну цінність кольору й конфігурації українського прапора, автор вдається до метафоричної інтерпретації. Його традиційні властивості – жовто-блакитний колір як уособлення блакитного неба і жовтого лану пшениці, який ритмічно заплямовується червоною фарбою (краплями крові), його конфігурацію (у вигляді прямокутника) автор використовує для позиціонування проблеми конфлікту митця (митця в екзилі) і суспільства. Апетлюючи до мистецтва кубізму, автор ділить полотнище на чотири геометричні площини (чотири прямокутники) і, застосовуючи нові форми і засоби виразності, грає з кольорами. У кожному наступному прямокутнику («проекті») червоного кольору стає більше. «Червона частина ніби кров... Кров ця ніби виповняє простір за блакитною й жовтою частинами... Червона частина виглядає, як язик. Язик цей ніби язик крові. Кров ніби висуває його як надмірний гніт. Є теж можливим, що кров висуває язик, щоб кпити з тих, хто по цім боці блакитної й жовтої частин» [6, с. 610] Гра посилюється, з'являється грайливе самонасміхання, іронія, пародія, краплі крові виглядають як червоні язички, які сміються... *Мистець* уже не малює, а, прикусивши язика, з ентузіазмом «хляпає квачем на прямокутник». Створена митцем картина як абстрактне ціле («проект») в тексті уже має власне фізичне існування і, вивільнившись від максимального відтворення чистого відчуття та емоції, отримує символічне значення, вона стає інструментом пізнання. Емоції посилює й фраза-прощання *митця*, яка звучить по-російськи. Передаючи зовнішні атрибути предмета його властивості, автор пропонує заглянути «за них», демонструючи світ таким, яким він є насправді, а не таким як він виглядає ззовні. Реальність зміщується з поверхні малюнка до його внутрішнього змісту.

Для тексту-ремарки Ю. Тарнавського важливим є читач (глядач) Залучаючи його до гри, автор стимулює його аналітичні здібності, спонукає до духовної розмови. «Було б найвним припускати, що існують мистецькі твори, які споживач може сприйняти повністю так, як задумав їх мистець. Сприйняття, чи «розуміння» кожного твору, це особиста реакція споживача на предмет, створений автором... Якщо твір викликає сильну, глибоку реакцію, він добрий», – говорить автор [5, с. 271]. Ю.Тарнавський пише не для того, щоб його розуміли, а для того, щоб відчували, звідси автор не зважав на незрозумілість своїх текстів, для нього були важливими відчуття від прочитаного, емоції. Тому його читацька аудиторія має бути достатньо моральною, для того, щоб судити, що є правильним, а що ні. Вона має вільний вибір почуттів щодо прочитаного (побаченого), може дати відповіді, залучаючи власну мову, історію, свободу. Його текст – це спосіб і засіб самопізнання. Таким підходом до аудиторії автор близький до театру Єжи Гротовського.

Особливістю авторського стилю є чітка, навіть математична структура тексту. Відкинувши традиційну побудову, базовану на хронологічному порядку, і, безумовно, зберігаючи форму художнього тексту, упорядкованого лінгвістично, автор вступає в гру з читачем, використовуючи математичні знаки. «Кожне мистецтво, – пояснює автор, – до якоїсь міри є грою, і це відрізняє його від немистецької праці» [5, с. 316]. Число чотири як четвертий вимір у категоріях простору винесене і закодоване в заголовку п'єси. У її композиційній конструкції автор розкладає реальність на геометричні складники (прямокутники). Математична схема, в центрі якої число чотири, не має особливого значення для читача. Схема має значення лише для Тарнавського, вона служить йому рамками, в які він вкладає свої розповіді. Б. Бойчук зауважує, що «число чотири є особливим і «досконалим» для Тарнавського – як чотири боки квадрата (Тарнавський тут протиставляється цілому світові, який вважає коло, а не квадрат, досконалою фігурою)» [2, с. 79]. Творчий процес, базований на своєрідній математичній схемі у композиції тексту з використанням кольору і форми, в результаті позиціонує особливий ескіз авторського бачення світу.

Отже, синтез мистецтв у драматургії Тарнавського не зводиться до використання уже відомих прийомів та принципів інших родів мистецтв у матриці власного тексту, а полягає у вживленні мистецьких ідей, експериментаторських стилів і художніх методів в українську літературу, послуговуванні ними для вписування її у світову парадигму, а також у розширенні можливостей мови для адекватного її функціонування в сучасному мистецькому дискурсі.

Література:

1. Близнята ще зустрінуться. Антологія драматургії української діаспори / Упор. та автор передм. Лариса Залеська-Онишкевич. – Київ-Львів: Час, 1997. – С. 3–32.
2. Бойчук Б. Три блондинки і смерть / Богдан Бойчук // Сучасність. – 1994. – № 7–8. – С. 78–80.
3. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека: Український літературний постмодернізм. [Монографія] / Тамара Гундорова / Вид. 2-ге, випр. і допов. – К. : Критика, 2013. – 344 с.
4. Котик І. Поезія як розмивання меж / Ігор Котик // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – Львів : ЛНУ ім. І.Франка, 2008. – Вип. 44, Ч. 2. – С. 228–237.
5. Тарнавський Ю. Квіти хворому: Статті, критика, розмови / Юрій Тарнавський. – Львів: ЛА «Піраміда», 2012. – 384 с.
6. Тарнавський Ю. Чотири проекти на український національний прапор / Близнята ще зустрінуться. Антологія драматургії української діаспори / Упор. та автор передм. Лариса Залеська-Онишкевич. – Київ-Львів: Час, 1997. – С. 605–613.

УДК 892.1

В. И. Косолапов,

Национальный университет водного хозяйства и природоиспользования, г. Ровно

О КОНКУРЕНЦИИ (LEXICAL CLASHES) ОТРИЦАТЕЛЬНЫХ ПРЕФИКСОВ IN- I UN- В СОВРЕМЕННОМ АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ (АНАЛИТИЧЕСКИЙ ОБЗОР)

Статья обобщает новейшие исследования английского словообразования. Использован материал авторитетных английских толковых и синонимических словарей, пособий по культуре речи, художественной литературы. Рассматриваются вопросы происхождения, семантики, продуктивности, частотности, синонимии, частеречной принадлежности, сочетаемости наиболее распространенных отрицательных префиксов современного английского языка.

Ключевые слова: обзор, отрицание, префикс, конкуренция, синонимия

ПРО КОНКУРЕНЦІЮ (LEXICAL CLASHES) НЕГАТИВНИХ ПРЕФІКСІВ IN- I UN- В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД)

Стаття узагальнює новітні дослідження англійського словотвору. Використано матеріал авторитетних англійських тлумачних і синонімічних словників, посібників з культури мовлення, художньої літератури. Розглядають-

ся питання походження, семантики, продуктивності, частотності, синонімії, частиномовної приналежності, сполучуваності найбільш поширених заперечних префіксів сучасної англійської мови.

Ключові слова: огляд, заперечення, префікс, конкуренція, синонімія.

THE COMPETITION (LEXICAL CLASHES) OF THE MOST WIDE-SPREAD ENGLISH PREFIXES IN- AND UN OF PRESENT-DAY ENGLISH. (ANALYTICAL OVERVIEW)

The paper reviews latest researches on English word-building. The material is used of authoritative English monolingual and synonymic dictionaries, books on word usage, fiction literature. Questions are considered of origin, semantics, productivity, frequency, synonymy, parts-of speech relationships, collocability of the most wide-spread English prefixes of present-day English.

Key words: review, negation, prefix, un-, in-, competition, synonymy.

В исследовании проблем английского словообразования значительное внимание уделено вопросам продуктивности и валентности системы аффиксов. Однако, **недостаточно** освещены конкретные аспекты взаимодействия аффиксов и основ (синергии), наличия пробелов (gaps) в, казалось бы, стройной аранжировке словообразовательных рядов. Возникает, поэтому, **необходимость** осуществить обзор существующих точек зрения, чтобы выяснить характер давления системы, указать на её творческий характер. Исследований, посвященных английским префиксам, достаточно много, но они **мало обобщены и недостаточно доступны** для лингвистов, занимающихся изучением сути постоянных изменений в языке (архаизации и неологизации). Доступность электронных средств извлечения информации не исключает возможность и необходимость анализа лингвистического материала, чтобы не затеряться в огромной массе конкретных фактов.

Количество исследуемых отрицательных префиксов различается от автора к автору. Целесообразно, нам представляется, рассматривать сопоставление отрицательных префиксов не в целом, а попарно, что будет конкретнее и удобнее для анализа.

In- и Un-

Наибольшее внимание уделено **сопоставлению** префиксов **in-** и **un-**. Их сравнивают в отношении происхождения, семантики, включая когнитивный и прагматический анализ деривата (constraual), роли метафоры и метонимии в создании деривата, прототипического и возможного периферийного значения префиксов, полисемии префиксов, принадлежности полученного деривата к части речи (транспонирующий и нетранспонирующий характер префиксов = category changing, non-category changing), сочетаемости префиксов (attachment rules, adjacent principle) с основой слова (base, stem, radical), с другими префиксами (iterativeness) и причин блокирования этого процесса (blocking), счётаемости префиксальных дериватов (prefixations) с суффиксами, частотности (types- tokens mathematics) и продуктивности (productivity, compositionality, transparency), принадлежности к регистру (стилистический аспект, register), окружения деривата (collocation and colligation), принадлежности к региональным вариантам, встречаемости в тех или иных семантических полях (semantic fields, domains), редупликации (redundancy, double negation), лексикализации и ограничений (restrictions, Latinate constraint), авторства создаваемых окказионализмов и неологизмов (haphaz legomena, neologisms), образованных с помощью этих префиксов.

Различие и сходство между in- и un-, прежде всего, связывают с их **происхождением**. В настоящее время в префиксе un- в языковом сознании объединены два омонимичных префикса, один из которых выражает отрицание (negation), а другой сходное значение реверсивности (reversal) и привативности (privation).

В нашем исследовании мы условно **не разграничиваем** эти два значения, тем более, что некоторые исследователи. Например, Хамаванд, посвящая свои работы анализу отрицательных префиксов, включают в их число и префиксы со значением привативности, реверсивности.

Ср. в этой связи трактовку префиксов in- в БОС: «in-, pref..., in Lat. In-..., to express negation or privation» [1, с. 767], dis-: «!4. with privative sense, implying removal, aversion, negation, reversal of action» [2, с. 713] и a-: «...from Gr... pref. of privation or negation = without, not, -less...» [3, с. 6], где семы «negation», «privation», «reversal» перечисляются в толковании их значения.

Вот что отмечает БОС в отношении **истории** префикса in- и его конкуренции с un-: «In Eng. in- (il-, im-, ir-) is a living negative prefix for words of Latin or Romanic origin, freely used, even when no corresponding formation appears in Latin; in this use it interchanges to some extent with OE negative un-, which is used in native or thoroughly naturalized words, e.g. incautious, un-cautious, in-, un-certain, in-, un-ceremonious, in-, un-communicative, in-, un-devout, in-, un-distinguishable. In such cases the practice in the 16th and 17th c. was to prefer the form with in-, e.g. inaidable, inarguable, inavailable, but the modern tendency is to restrict in- to words obviously answering to Latin types, and the prefix un- in other cases, as in unwavering, uncertain, undevout [1, с. 768]. И далее: «From the 14th century onwards there was considerable variation, when the base was of Latin origin, between the Latin in-, im-, etc. and the native un-... The culminating period of the double forms lies in the 17th century; since that time the tendency has been to differentiate, and to discard one or other of the doublets, the forms with in-, etc., being very commonly preferred when the whole word has a distinctively Latin character, as inadequate, ... inarticulate, etc. Even with such forms there is no absolute rule, and doublets are still numerous, as in in- or un-advisable, in- or un-alienable, etc...» [4, с. 840].

Касаюсь правил **присоединения** этих префиксов к основам слов, пурист Фаулер не является столь категоричным, как можно было предполагать. Он в этой связи пишет: «There is often a teasing uncertainty – or – incertitude – whether the negative form of a word should be made with in-..., or with un-. The general principle that un- is English and belongs to English words, and in- is Latin and belongs to English words, does not take us far». [5, с. 272].

Требл и Валлинс в этой связи замечают: «Shakespeare's 'incapable of pity' reminds us, through the fact that Mod. E. prefers incapable, that there is a changing fashion in the use of in- and un-» [6, с. 98].

Касаюсь **ограничений** на использование префикса un-, Есперсен признается: «Not all adjs admit of having this prefix, and it is not always easy to assign a reason why one adj can take the prefix and another cannot. Still, the same general rule obtains in English as in other languages, that most adjs with un- have a depreciatory sense: we have undue, unkind, unworthy, etc., but it is not possible to form similar adjectives from foolish, naughty, ugly, or wicked. Nor it is felt as natural to negative adjectives denoting large size; un- is never prefixed to words like great, large, huge, and vast... Sometimes the use of the negative is restricted: unwell refers only to health, and we could not speak of a book as unwell printed (for badly). Unfair is only used in the moral sense, not of outward looks... Instead of prefixing un- to adjs in -ful it is usual to substitute -less, ... but unfaithful and unmerciful are used by the side of faithless, merciless...» [7, с. 466–467].

Фанк (Funk) и Циммер (Zimmer) были в числе первых лингвистов, которые рассматривали отрицательные префиксы с точки зрения логики, т.е. выражения **противоположной или противоречащей оппозиции** (contrary vs. contradictory opposition).

Фанк, ссылаясь на Циммера, пишет: «We speak of contradictory opposites when both constituents are «felt to exhaust the possibilities along a given dimension»... the denotatum of a contradictory opposite is exclusively based upon negativity. This is not true with contrary opposites... It is not so much based upon negativity but rather marks a «positive» counterpole within the negated field... This is often connected with an aspect of evaluation. For example, the word incomplete may often express depreciation rather than description of something ‘not being complete’...the question of contrary or contradictory opposition, in many cases, is settled in advance by the semantic qualities of the stem...Stems that express the idea of a single alternative tend to form contradictory opposites, while stems that do not suggest such an idea but denote some specific quality tend to form contrary opposites» [8, с. 366–368].

Различие между дериватами с префиксами in- и un- Фанк в некоторых случаях связывает с наличием у них **разных суффиксов** [8, с. 370].

Характерным является также такое замечание Фанка в отношении in- и un- пар дериватов: «Both constituents may denote either contrary or contradictory meaning, according to the context, with such pairs as: inexpressive – unexpressive, insane – unsane, insensible – unsensible, insensitive – unsensitive (op.cit., p. 376). Ср. также: «Though both constituents follow the same patterns, there are sometimes semantic restrictions on one of them. The in-derivative has a broader variety of meanings with stems like –artistic and –essential, the un-derivative with –declinable... and –measurable... Two different lexical meanings are denoted, in present-day usage, by inartificial ‘rude, clumsy’ and unartificial ‘natural’... The main difference is that in-derivatives are felt as close lexical units by the majority of speakers, while the prefix un- «stresses more strongly the derivative character of the negative adjectives». As in- was never prefixed to native stems it has rarely formed words of the common vocabulary» [8, с. 377].

В другом месте Фанк тонко замечает: «...the special ambivalence of the alternative in-/un-... lies in the fact that un- has for about a hundred years been the only productive prefix of the pair while, on the other hand, educated speakers often prefer in- with stems that are strongly felt as foreign, for mere reasons of correctness» [ibid.].

Многие лингвисты отмечают факт словообразовательной **избирательности** префиксов in- и un- в отношении прилагательных и коррелирующих с ними существительных: «Some words that take the un-prefix in the adjectival form may have a noun form that uses the negative prefix in-. Such combinations include: unable/inability... uncivil/incivility... unjust/injustice... unstable/instability. Jespersen... sees the reason why to use un- with these adjectives and in- with the nouns in the length of the words. «Un- is often preferred before the shorter word and in- before the longer word derived from it, which is generally also of a more learned nature» [9, с. 243].

Характеризуя **продуктивность** образований с префиксами in- и un-, Есперсен отмечает: «While most of the in-words are settled once and for all, and have to be learned by children as wholes, there is always a possibility of forming new words on the spur of the moment with the prefix un-» [7, с. 469].

Сопоставление **частотности и семантики** in- и un- (в числе других отрицательных префиксов) осуществлено В. Хулсе [10, с. 88, 98–99]. В ее корпусе данных в 343956 слов in- зарегистрирован у 922 слов (types) (193 –наречия, 351 – прилагательные, 358 – существительные, 20 – глаголы) с общей частотностью 108791 (tokens) (наречия – 15580, прилагательные – 70079, существительные – 223726, глаголы – 760). Соответствующие данные для un- такие: слов – 38836(наречия – 338, прилагательные – 2879, существительные – 404, глаголы – 214) с общей частотностью 170984 (наречия – 18340, прилагательные – 125210, существительные – 14231, глаголы – 9301). М. А. Савченкова осуществила сплошную выборку продуктивности нескольких отрицательных префиксов на материале произведения Дж. Р. П.Толкина «Сильмариллион». По ее подсчетам, самым большим количеством префиксальных дериватов был представлен префикс un- – 70% от суммы всех производных с отрицательными префиксами (11). По нашим данным, в произведении А.Д.Фостера «Чужие» (649 стр.) un- производные встретились 196 раз (types) с общей частотностью 382 (tokens), тогда как in-производные соответственно 26 (types) и 43 (tokens) (12). В произведении Дж.Херберта «Луна» un-дериватов 102 (types) с частотностью 196 (tokens), тогда как in-дериватов 54 (types) с частотностью 83 (tokens)(13).

Что касается **семантики**, Хулсе пишет: «Semantically, where in- and un- compete in the same environment, there is a tendency for in- prefixed words to have more negative connotations, for example in the case of inhuman and unhuman or immoral and unmoral. Inhuman, for instance, means ‘brutal’, whereas unhuman simply means ‘not human’. Immoral means ‘licentious or depraved’, though the meaning of immoral is simply ‘not moral’ or ‘non-moral’» [10, с. 99].

Префиксы in- и un-, согласно Хамаванд, характеризуются **прототипическими и периферийными** значениями.

«Prototypically, the prefix in- is linked to adjectival bases to express distinction. Relying on the nature of the combined base, in- displays the following semantic functions: a. ‘the opposite of the property expressed by the adjectival base ‘e.g. inaccurate is the opposite of accurate... b. ‘difficult to perform the process expressed by the adjectival base’.. For example, incomprehensible means difficult to understand...»

Peripherally, the prefix in- is linked to nominal bases to express other meanings. Relying on the nature of the combined base, in- displays the following semantic functions: a. ‘empty of the thing expressed by the nominal base’.. For example, ineptitude means a lack of skill.... b. ‘being unable to do the action expressed by the nominal base’. For example, inaction means an inability to act... (Z.Hamawand. The Semantics of English Negative Prefixes.L., 2009, pp. 66-67).

Prototypically, the prefix un- is tied to adjectival bases to express distinction, having the following semantic variants: a. ‘the antithesis of what is specified by the adjectival base’. For example, uncooperative is the antithesis of cooperative...In some cases, it describes nationality. For example, un-American means the antithesis of an American national in characteristics...b. ‘distinct from what is specified by adjectival base’.. For example, unofficial is distanced from being official... c. ‘not subjected to what is specified by adjectival base’. For example, undressed means not dressed...»

Peripherally, the prefix un- is tied to other bases to express other meanings, having the following semantic variants: a. ‘inverting what is specified by the verbal bases’.. For example, unclose means inverting the action of closing...In some cases, the bases can be both nominal and verbal. For example, unclip means inverting ‘bereft of what is specified by the nominal base’. b. ‘taking away what is specified by the nominal base’. For example, unchain means taking away a chain from somebody or something... [14, с. 70–72].

Подводя итоги когнитивного (constual) сопоставления префиксов in- и un-, Хамаванд подчеркивает следующее. «The negative prefixes un- and in- exemplify the domain of distinction, but they activate different facets of it. The prefix un- means ‘the antithesis of what is specified by the adjectival base’. It underlies contrast that lied above the middle point on the scale. It concentrates on less detail in highlighting the contrast. It carries the message that the action profiled is in a state that is possible but difficult to do. By contrast, the prefix in- means ‘the opposite of the property expressed by the adjective base’. It underscores contrast that lies at the end of the scale. It shows distinction to an extreme degree, and draws on fuller detail in highlighting the contrast. It conveys the message that the action profiled is in a state that is impossible o do... words beginning with un- tend to take

nouns denoting concrete things or tangible objects. By contrast, words beginning with in- tend to collocate with nouns denoting abstract things or tangible objects [14, с. 136–137].

Из всего вышесказанного можно сделать вывод, что различие в семантике in- и un-derivатов исходит из их сочетаемости (collocability), из их лексического и синтаксического окружения (environment). Фактически, целесообразность так называемого когнитивного анализа употреблением слов «construal», «facet». «reference theory», «conceptualization», «interpretation», «encode», «domain» и т.п. мало доказательна и мало что вносит в традиционный анализ. К тому же, говоря о периферии значений префикса un-, Хамаванд не подчеркивает тот факт, что мы имеем дело с двумя омонимичными префиксами, хотя и близкими по значению.

Различие между in- и un-derivатов может касаться **территориальных** вариантов английского языка. Ср., например, употребление impractical, impracticable и unpractical в британском и американском вариантах.

Фаулер в данной связи замечает: »...**impractical, un-**. The second is better... The constant confusion between practicable and practical is a special reason for making use of im- and un- to add to the difference in the negatives: In inability to address itself to the questions of the hour produces this impression that the Labour movement is all impracticable agitation (read unpractical) [5, с. 271].

Хорвилл по этому поводу пишет: »...**impractical**. In Eng. One speaks of (1) an unpractical person and (2) an impracticable thing. In Am. Impracticable serves the purpose of both these epithets. (1) 'He argued that a professor must necessarily be theoretical and impractical'... 'The modern school is not wholly the development of impractical theorists'... (2) 'He proved a constructive, statesmanlike document of high order but impractical'... 'The details of Eliot's scheme of government were quite impractical'... 'The making of all laws by direct action of the people would be hopelessly impractical'...» [15, с. 173].

Ср. также утверждение Хулсе: »... although American and British English both still use in- and un-, where there is no semantic distinction, un-prefixed words increasingly become the choice over in-prefixed words in American English. For example, as Kwon claims that, «while irrecoverable is much preferred in British English, unrecoverable is use in both American and British English» [10, с. 99].

Похожая **дискуссия** идет много лет в отношении различения и правильного употребления disinterested – uninterested, immoral – unmoral, inhuman – unhuman, insanitary – unsanitary, inept – unept, inartistic – unartistic, immaterial – unmaterial, irreligious – unreligious, incomplete – uncompleted, indecipherable – undecipherable, inessential – unessential, insubstantial – unsubstantial, inalienable – unalienable, imperfect – unperfect, inescapable – unescapable inexpressive – unexpressive.

Подобные оценки и рекомендации относительно правильного использования in- и un-derivатов обнаруживаем во многих других пособиях по правильному словоупотреблению, что свидетельствует о неустойчивости нормы и доказывает необходимость дальнейших разысканий для выяснения причин этого.

Говорить о **синонимии** префиксов in- и un- и других префиксов можно лишь в том случае, если доказательством этому будет присоединение этих префиксов к одним и тем же основам, а также встречаемость в одном предложении, абзаце, соседних страницах или даже в одном и том же тексте (произведении).

Есперсен цитирует примеры, где такие формы встречаются вместе: «all the unnumber'd and innumerable multitudes;... their faces undistinguished and indistinguishable in the crowd;...the fragments we possess of Shakespeare's uncompleted work are incomplete;... they remained uncured because they were incurable;...after an unexplained, but not inexplicable delay;... there is a vast deal in life and letters both, which is not immoral, but simply a-moral;...children are naturally neither moral nor immoral, but simply unmoral;...Mysticism is not irrational, but it is non-rational;...it will be unreligious, secretly antireligious all the same, said Irving to me» [7, с. 468–471].

Ср., к примеру, также такие ряды, зарегистрированные нами в Collegiate Dictionary (16): indefinable – undefinable, impractical – non-practical – unpractical – impracticable, independent – nondependent – undependable, incomprehensible – non-comprehensible – uncomprehended, irregular – unregulated – non-regulated, inescapable – unescapable, etc.

Подводя итоги, следует отметить необходимость дальнейших исследований семантики и продуктивности префиксов in- и un- в различных регистрах, в различных территориальных вариантах. Интерес представляет также анализ их сопоставления с другими отрицательными префиксами, такими как non-, dis-, a-, а также с близким по значению префиксом mis-

Список використаних джерел:

1. OED.Oxford, 1991,v.VI1.
- 2.OED. Oxford,1991,v.1V.
3. OED. Oxford, 1991,v.1.
- 4.OED. Oxford, 1991, v.XV111.
- 5.H. W.Fowler. A Dictionary of Modern English Usage. – Oxford, 1965.
6. H. A.Treble, G. H. Vallins. An A. B. C. of English Usage. – Oxford, 1962.
7. O. Jespersen. A Modern English Grammar on Historical Principles. Part VI. Morphology. – L., 1965.
8. W. P. Funk. Adjectives with Negative Affixes in Modern English and the Problem of Synonymy // Zeitschrift fur Anglistik und Amerikanistik, Jg. 19, 1971. – № 4.
9. B. Dziganova. Synonymy of Negative Prefixes Concerns Also Medical English // Bratisl Lek Listy 2008, 109 (5).
10. V. Hulse. Productivity in Morphological Negation: A Corpus-based Approach. Manchester, 2010.
11. М. А.Савченкова. Семантика префиксов английского глагола // Электронный ресурс.
12. A. D. Foster. The Complete Alien Omnibus. – N.Y., 1994.
13. J. Herbert. Moon. – L., 2012.
14. Z. Hamawand. The Semantics of English Negative Prefixes. – L., 2009.
15. H. W. Horwill. A Dictionary of Modern American Usage. – Oxford, 1965.
16. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary. Eleventh Edition. – Springfield, 2004.